

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3622/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Информатика“ Нови Сад, чији је пуномоћник Бранибор Јовичић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Славко Попивоца, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2283/2018 од 29.01.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2283/2018 од 29.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2283/2018 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3287/2017 од 19.03.2018. године, првим ставом изреке, решење о извршењу на основу веродостојне исправе јавног извршитеља за подручје Вишег суда и Привредног суда у Новом Саду Косте Алексића, И.ИВК-А529/2016 од 23.01.2017. године, одржано је на снази у делу главног дуга у износу од 126.795,39 динара, са законском затезном каматом почев од 29.12.2016. године, па до коначне исплате, док је наведео решење укинито у делу главног дуга за износ од 8.354,61 динар и за трошкове извршног поступка у износу од 27.556,04 динара. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.335,91 динар.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2283/2018 од 29.01.2020. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18) оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, оспоравањем законитости и правилности Одлуке скупштине станара стамбене зграде у Улици ... број .. од 03.02.2015. године, о сакупљању новца за куповину и уградњу лифта, заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари започет је подношењем предлога за извршење на основу веродостојне исправе по основу извршених комуналних услуга дана 04.05.2017. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 135.150,00 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан покретања поступка, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**